

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

KOMUNIKAT PRASOWY nr 21/20

Luksemburg, 3 marca 2020 r.

Wyrok w sprawie C-482/18

Google Ireland Limited / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és
Vámigazgatósága

System sankcji wiążący się z węgierskim podatkiem od reklamy nie jest zgodny z prawem Unii

Prawo to nie stoi natomiast na przeszkodzie obowiązkowi dokonania zgłoszenia, jakiemu podlegają, w związku z tym podatkiem, zagraniczne podmioty świadczące usługi reklamowe

Wyrokiem z dnia 3 marca 2020 r., w sprawie **Google Ireland (C-482/18)**, wielka izba Trybunału orzekła, że **zasada swobodnego świadczenia usług zagwarantowana w art. 56 TFUE nie stoi na przeszkodzie przepisom węgierskim obejmującym podmioty świadczące usługi reklamowe mające siedzibę w innym państwie członkowskim obowiązkiem dokonania zgłoszenia, do celów objęcia ich węgierskim podatkiem od reklamy**. To samo obowiązuje, nawet jeśli tacy usługodawcy mający siedzibę na Węgrzech są zwolnieni z tego obowiązku, ponieważ podlegają obowiązkowi dokonania zgłoszenia lub rejestracji w zakresie ich opodatkowania jakimkolwiek innym podatkiem mającym zastosowanie na terytorium Węgier.

Trybunał stwierdził natomiast, że **powyższa zasada stoi na przeszkodzie przepisom węgierskim, na podstawie których na tych usługodawców, którzy nie wywiązali się z obowiązku zgłoszenia, zostaje nałożony w ciągu kilku dni szereg grzywien, których łączna kwota może wynieść kilka milionów euro**, przy czym właściwy organ przed wydaniem decyzji w sposób ostateczny ustalającej łączną kwotę tych grzywien nie przyznaje tym usługodawcom czasu niezbędnego do wywiązania się z obowiązków, nie daje im możliwości przedstawienia uwag i sam nie bada wagi naruszenia. W tym względzie Trybunał podkreślił, że kwota grzywny nakładanej na podmiot świadczący usługi reklamowe mający siedzibę na Węgrzech, który nie wywiązał się z podobnego obowiązku dokonania zgłoszenia lub rejestracji, naruszając ogólne przepisy krajowego prawa podatkowego, jest znacznie niższa i w przypadku dalszego niewywiązania się z takiego obowiązku nie ulega podwyższeniu w takim samym stopniu lub w tak bezwzględnie krótkim terminie.

W niniejszej sprawie Google Ireland, spółka prawa irlandzkiego, która prowadziła działalność objętą węgierskim podatkiem od reklamy, nie wywiązała się z obowiązku dokonania zgłoszenia w związku z tym podatkiem. Na podstawie systemu sankcji wiążącego się podatkiem od reklamy na Google Ireland nałożono najpierw grzywnę w wysokości dziesięciu mln forintów węgierskich (HUF) (około 31 000 EUR), a następnie, w odstępie kilku dni, dodatkowe grzywny, których łączna kwota wyniosła 1 mld HUF (około 3,1 mln EUR). Powyższa kwota odpowiadała maksymalnej wysokości grzywien ustanowionych przez przepisy węgierskie w razie nieprawidłowości związanych ze spornym podatkiem. Google Ireland zaskarżyła przed Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (sądem administracyjnym i pracy w Budapeszcie, Węgry) zgodność z prawem Unii, po pierwsze, obowiązku dokonania zgłoszenia obejmującego zagraniczne podmioty świadczące usługi reklamowe, a po drugie, systemu sankcji dotyczącego podatku od reklamy. Sąd ów zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości o rozstrzygnięcie tych pytań.

Trybunał przypomniał, że zasada swobodnego świadczenia usług zakazuje jakichkolwiek przepisów krajowych, które sprawiają, że świadczenie usług pomiędzy państwami członkowskimi jest trudniejsze niż świadczenie usług w obrębie tylko jednego państwa członkowskiego. Zasada ta wymaga zatem zniesienia wszelkich ograniczeń w swobodnym świadczeniu usług wynikających z okoliczności, że usługodawca ma siedzibę w innym państwie członkowskim niż państwo świadczenia usługi. Trybunał wyjaśnił jednak, że zakaz ten nie obejmuje środków, których jedynym

skutkiem jest obłożenie danego świadczenia dodatkowymi kosztami i które w jednakowy sposób odnoszą się do świadczenia usług zarówno między państwami członkowskimi, jak i wewnątrz jednego państwa członkowskiego.

Trybunał stwierdził, że będący przedmiotem sprawy obowiązek dokonania zgłoszenia nie warunkuje wykonywania działalności w zakresie rozpowszechniania reklam na terytorium Węgier i istnieje niezależnie od miejsca siedziby wszystkich tych usługodawców. Ta formalność administracyjna nie stanowi sama w sobie przeszkody w swobodnym świadczeniu usług.

W niniejszej sprawie nie można było bowiem stwierdzić żadnego odmiennego traktowania mogącego stanowić ograniczenie swobody świadczenia usług, ponieważ każdy usługodawca jest zwolniony z obowiązku dokonania zgłoszenia, jeżeli dokonał już zgłoszenia lub rejestracji na podstawie jakiegokolwiek bezpośredniego lub pośredniego podatku pobieranego na Węgrzech. Owo zwolnienie nie ma skutku zniechęcającego, lecz pozwala uniknąć dopełnienia zbędnych formalności usługodawcom już zarejestrowanym.

W odniesieniu do sankcji w dziedzinie podatków Trybunał przypomniał, że o ile systemy sankcji w dziedzinie podatków należą, w braku harmonizacji na poziomie Unii, do kompetencji państw członkowskich, o tyle takie systemy nie mogą skutkować naruszeniem swobód ustanowionych w traktacie FUE.

W tym kontekście Trybunał zbadał, czy sankcje powiązane z zaniechaniem dokonania zgłoszenia przewidzianego przez sporną w tej sprawie ustawę krajową są sprzeczne ze swobodą świadczenia usług ustanowioną w art. 56 TFUE. W tym względzie Trybunał stwierdził, że z formalnego punktu widzenia sporny system sankcji ma zastosowanie bez rozróżnienia do wszystkich podatników, którzy nie wywiązują się z obowiązku dokonania zgłoszenia, niezależnie od państwa członkowskiego, na którego terytorium mają siedzibę. Jednakże **tylko osoby niemające rezydencji podatkowej na Węgrzech faktycznie są narażone na ryzyko wymierzenia tych sankcji.**

Oczywiście, podmioty świadczące usługi reklamowe mające siedzibę na Węgrzech mogą zostać ukarane za niewykonanie podobnych obowiązków w zakresie zgłoszenia i rejestracji, nałożonych na nie na podstawie przepisów ogólnych krajowych regulacji podatkowych.

Jednak **system sankcji powiązany z ustawą o podatku od reklamy pozwala na wymierzanie grzywien w kwocie znacznie wyższej niż przewidziane w przypadku niewywiązywania się z obowiązku rejestracji przez podmiot świadczący usługi reklamowe mający siedzibę na Węgrzech.** Ponadto ani kwoty, ani terminy tego ostatniego systemu nie są równie rygorystyczne jak te mające zastosowanie w ramach sankcji przewidzianych ustawą o podatku od reklamy.

Trybunał orzekł w związku z tym, że **to odmierne traktowanie, które uznał za nieproporcjonalne, a zatem nieuzasadnione, stanowi ograniczenie w swobodnym świadczeniu usług zakazane przez art. 56 TFUE.**

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” 📡 (+32) 22964106